

РЕШЕНИЕ

№ 683

гр. София, 07.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 106-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ Т. П.

при участието на секретаря ПАВЕЛ АЛЪ. БОЖИНОВ
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВ Т. П. Административно наказателно дело № 20231110207016 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 - 63 ЗАНН.

Образувано е по жалба от А. В. К., ЕГН ***** срещу наказателно постановление № 22-4332-003394/17.03.2022 г., издадено от Гергана Владимирова Борисова – началник група при ОПП-СДВР, с което е санкционирана, както следва: 1.) на основание чл. 179, ал. 2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП, обн. в ДВ бр. 20 от 05.03.1999 г., в сила от 01.09.1999 г./ ѝ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200,00 /двеста/ лева за нарушение на чл. 20, ал. 2 ЗДвП; 2.) на основание чл. 174, ал. 3 ЗДвП са ѝ наложени кумулативно административни наказания „глоба“ в размер на 2 000,00 /две хиляди/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 /двадесет и четири/ месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП, като съгласно чл. 3, ал. 1 във вр. с чл. 6, ал. 1, т. 3 от Наредба Из-2539/17.12.2012 г. /обн. в ДВ бр. 1 от 04.01.2013 г., в сила от 04.02.2013 г., издадена от министъра на вътрешните работи/ е постановено отнемането на 12 /дванадесет/ контролни точки след влизане в сила на наказателното постановление.

В депозираната жалба са инвокирани оплаквания за несъответствие на установените от административните органи фактически положения с

обективната действителност, както и за некоректно приложение на материалния закон. В условията на евентуалност са релевирани и бланкетни доводи за „маловажност“ на процесния случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Отправена е молба за цялостна отмяна на атакувания санкционен акт като неправилен.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призована, явява се лично и с упълномощения си процесуален представител - адв. В. К. от САК, като двамата поддържат жалбата и изложените в нея съображения. Не се претендират разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител, който да изрази становище по фактите и приложимия по делото закон.

Софийски районен съд, като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14, чл. 18 и чл. 107, ал. 5 НПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити обуславящи нейната редовност, което предпоставя пораждането на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА**.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

С акт за установяване на административно нарушение № 566516/ 17.02.2022 г., съставен от К. П. С. – мл. автоконтрольор при ОПП-СДВР и в присъствието на М. К. Т. – свидетел при установяване на твърдените нарушения е констатирано, че на 17.02.2022 г., около 04:10 часа, в гр. София по бул. „Александър Пушкин“, с посока от ул. „Никола Петков“ към ул. „Иваница Данчев“, жалбоподателят К. управлява лек автомобил марка „Хюндай“ с рег. № СВ №№№№ АХ, като срещу № 92, поради движение с

несъобразена скорост реализира ПТП в метален стълб отляво на пътя. При извършената впоследствие проверка от полицейските органи за наличието на алкохол в издишания въздух с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“, с фабр. № 0024, водачът не е успяла да даде качествена проба.

На жалбоподателя К. е издаден талон за изследване № 087872 за УМБАЛ „Св. Анна“-София с указание, че следва да се яви в лечебното заведение в срок до 45 минути, считано от 05:40 ч. на 17.02.2022 г., връчен ѝ лично срещу подпис. В посочения времеви интервал въззивникът не е предоставила кръвна проба за изследване, макар да е предпочела посочения способ за установяване на концентрацията на алкохол.

В акта е отразено, че са нарушени разпоредбите на чл. 20, ал. 2 ЗДвП и чл. 174, ал. 3 ЗДвП, като след съставянето му препис от същия е връчен на К..

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното наказателно постановление № 22-4332-003394/17.03.2022 г. от Гергана Владимирова Борисова – началник група при ОПП-СДВР, с което при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, жалбоподателят А. К. е санкционирана, както следва: 1.) на основание чл. 179, ал. 2 ЗДвП ѝ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200,00 /двеста/ лева за нарушение на чл. 20, ал. 2 ЗДвП; 2.) на основание чл. 174, ал. 3 ЗДвП са ѝ наложени кумулативно административни наказания „глоба“ в размер на 2 000,00 /две хиляди/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 /двадесет и четири/ месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП, като съгласно чл. 3, ал. 1 във вр. с чл. 6, ал. 1, т. 3 от Наредба Из-2539/17.12.2012 г. е постановено отнемането на 12 /дванадесет/ контролни точки след влизане в сила на наказателното постановление. В тази връзка, наказващият орган е упражнил правомощията си по чл. 53, ал. 2 ЗАНН, като изрично е пояснил, че скоростта на водача не е била съобразена с релефа на местността – десен завой, както и че същата не е предоставила кръв за изследване.

Препис от НП е връчен лично на въззивника К. на 04.05.2023 г., като жалбата, инициирала производството пред настоящата въззивна съдебна инстанция е депозирана в законоустановения 14-дневен срок чрез наказващия орган на 12.05.2023 г., видно от отбелязването в съпроводителното писмо.

При проведените непосредствени разпити на полицейските служители К. С. и М. Т. установените в акта фактически положения се потвърдиха по безспорен и категоричен начин. Двата са свидетели са единодушни, че К. неколкратно е правила опити за тестване с техническото средство, но поради физическото си състояние след възникналото ПТП не е успяла да даде качествена проба, което от своя страна ги мотивирало да ѝ издадат талон за изследване и да я насочат към УМБАЛ „Св. Анна“-София. Очертаната в акта дейтелност кореспондира по еднопосочен начин и с приложените по делото писмени доказателства - талон за изследване, скица и протокол за ПТП, подписани лично от водача.

Съдът кредитира с доверие и дадените на етапа на съдебното следствие обяснения от жалбоподателя А. К., която признава, че на посочените в АУАН време и мястото е управлявала процесното МПС, самокатастрофирала е и не е успяла да даде проба с техническото средство, поради влошеното ѝ състояние след произшествието. Същата пояснява, че съзнателно е взела решение да не изпълни предписанието на правоохранителните органи за медицинско изследване, тъй като е предпочела да изчака пристигането на пътна помощ, макар да е разполагала с достатъчно финансови средства да заплати превоза си до лечебното заведение.

При съвкупната преценка и интерпретация на приобщения по делото доказателствен материал за този съдебен състав не съществува съмнение във факта на извършеното нарушение, квалифицирано по чл. 174, ал. 3 ЗДвП, неговите времеви и пространствени параметри, механизъм и авторство.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и

т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС /, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай АУАН и издаденото, въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност, видно от приложените по делото заповеди за назначаване, респективно оправомощаване на актосъставителя и наказващия орган.

На следващо място, съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването на АУАН и НП – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН, касателно вмененото нарушение по чл. 174, ал. 3 ЗДвП. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП, като с изискуемата се от закона конкретика административните органи са очертали времето, мястото, механизма на твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които същото е намерило проявление в обективната действителност, а с това правото на защита на жалбоподателя е гарантирано в пълна степен. В тази връзка, наказващият орган в съответствие със закона е упражнил и правомощията си по чл. 53, ал. 2 ЗАНН, като изрично е пояснил, че водачът К. не е предоставила кръв за медицинско изследване, въпреки предписанието на полицейските служители.

На различна плоскост обаче следва да се разгледа твърдяното нарушение по чл. 20, ал. 2 ЗДвП, тъй като от прочита на акта и оспореното НП е видно, че актосъставителят и наказващият орган не са изпълнили акуратно задълженията си по чл. 42, т. 4 ЗАНН, съответно по чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН за неговото детайлно описание и очертаване на обстоятелствата, при които същото е намерило проявление в обективната действителност, отчитайки липсата на твърдения за причинено ПТП по смисъла на § 6, т. 30 от ДР на ЗДвП. Съгласно легалната законова дефиниция пътнотранспортно произшествие е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети. В АУАН и НП не са изложени факти за причинени

имуществени или неимуществени вреди, а единствено се сочи, че привлеченото към отговорност лице е реализирано произшествие /неясно какви са последиците от същото?!/.

Констатираната непълнота при словесното описание на обвинението в АУАН и издаденото, въз основа на него НП в обсъдената част не би могла да бъде запълнена от анализа на доказателствения материал, тъй като е рефлектирала неблагоприятно върху гарантираното от закона право на защита на жалбоподателя да узнае параметрите на претендираната спрямо нея юридическа отговорност. Допуснатото съществено процесуално нарушение представлява самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление по пункт 1 и обезпредметява обсъждането на въпроса дали произшествието е причинено виновно от въззивника.

В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно – 1 година от извършване на твърдените нарушения. От своя страна обжалваното наказателното постановление е постановено в законоустановения 6 – месечен срок. Ето защо са спазени всички давностни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя от формална страна.

Предвид изложеното, АУАН и НП са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание, касателно твърдяното нарушение по чл. 174, ал. 3 ЗДвП.

Административнонаказателната отговорност на въззивника А. В. К. по пункт 2 от оспореното НП е ангажирана на основание чл. 174, ал. 3 ЗДвП, като са й наложени кумулативно административни наказания „глоба“ в размер на 2 000,00 /две хиляди/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 /двадесет и четири/ месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП, а съгласно чл. 3, ал. 1 във вр. с чл. 6, ал. 1, т. 3 от Наредба Из-2539/17.12.2012 г. е постановено отнемането на 12 /дванадесет/ контролни точки след влизане в сила на наказателното постановление.

По делото е установено по несъмнен начин, че на 17.02.2022 г.,

около 04:10 часа, в гр. София по бул. „Александър Пушкин“, с посока от ул. „Никола Петков“ към ул. „Иваница Данчев“, жалбоподателят К. управлява лек автомобил марка „Хюндай“ с рег. № СВ №№№№ АХ, като при извършената проверка от полицейските органи за наличието на алкохол в издишания въздух с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“, с фабр. № 0024, същата не е успяла да даде качествена проба. На водача е издаден талон за изследване № 087872 за УМБАЛ „Св. Анна“-София с указание, че следва да се яви в лечебното заведение в срок до 45 минути, считано от 05:40 ч. на 17.02.2022 г., връчен ѝ лично срещу подпис. В посочения времеви интервал въззивникът не е предоставила кръвна проба за изследване, който факт е намерил изрично отражение в оспореното НП, след упражняване на правомощията на наказващия орган по чл. 53, ал. 2 ЗАНН.

С демонстрираното противоправно бездействие К. е нарушила разпоредбата на чл. 174, ал. 3 ЗДВП, като в тази връзка следва да се подчертае, че отговорността ѝ е ангажиране не поради отказ да бъде тествана с техническо средство, имайки предвид, че въпреки неколнократни опити е предоставила некачествена проба по смисъла на § 1, т. 2 от ДР от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техните аналози /обн. в ДВ бр. 61 от 28.07.2017 г., в сила от 29.09.2017 г., издадена на основание чл. 174, ал. 4 ЗДВП от министрите на здравеопазването, вътрешните работи и правосъдието/, а доколкото не е изпълнила предписанието за предоставяне на кръвна проба за медицинско изследване. Съгласно чл. 3а, т. 3 от посочения подзаконов нормативен акт, когато физическото състояние на лицето не позволява извършването на проверка с техническо средство, какъвто е ѝ настоящият случай, имайки предвид влошеното здравословно състояние на жалбоподателя в резултат на реализираното ПТП, установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища (доказателствен анализатор), или с медицинско и химическо лабораторно изследване. Самата К. е предпочела втория способ за изследване, видно от положения подпис в съответната графа на издадения ѝ от полицейските органи талон, но въпреки това съзнателно и самоволно не е изпълнила правното си задължение, в каквато насока са дадените на етапа на

съдебното следствие обяснения от нейна страна.

Разпоредбата на чл. 174, ал. 3 ЗДвП предвижда отговорност за водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, *който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози.* Тези правни задължения, макар и ситуирани в една правна норма, са дадени в условията на алтернативност, отчитайки употребения от законодателя разделителен съюз „или“, който се използва за свързване на части на изречението или на прости изречения, в случаите, когато факти, състояния или действия взаимно се изключват /в този смисъл вж. и **Тълкувателно решение № 13 от 20.12.2021 г. по т.д. № 1/2021 г. на ОСС на I и II колегия на ВАС, докладчик-съдия Николай Гунчев:** „Нормата предвижда две форми на изпълнителното деяние – отказ за извършване на проверка и неизпълнение на предписание на контролния орган“/.

В конкретиката на настоящия казус жалбоподателят К. е осъществила втората форма на изпълнителното деяние, имайки предвид неизпълненото предписание на органите на МВР да предостави кръв за медицинско изследване в указания ѝ срок, при отсъствието на каквито и да било пречки от обективен или субективен характер, а това мотивира извод, че в съответствие със закона е била привлечена към административнонаказателна отговорност по възприетата материалноправна квалификация.

От своя страна, административнонаказващият орган, правилно и законосъобразно е приложил санкционната разпоредба на чл. 174, ал. 3 ЗДвП, предвиждаща отговорност за водач, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за

химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози. Налице е пълно съответствие между словесното описание на релевантната фактическа обстановка в акта, очертана чрез изискуемата се конкретика, нейното последователно възпроизвеждане в атакуваното наказателно постановление и възприетата цифрова квалификация. Ето защо, съдът намира, че материалният закон е приложен правилно.

Административното нарушение е извършено виновно, при форма на вината – пряк умисъл. Нарушителят е предвиждала извършването на деянието, съзнала е неговия общественоопасен характер, като във волеви аспект е искала и пряко е целяла неговото извършване, в частност осуетяването на проверката за употреба на алкохол.

По отношение на кумулативно наложените наказания “глоба“ в размер на 2 000,00 /две хиляди/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 /двадесет и четири/ месеца, съдът намира за необходимо да отбележи, че не съществува юридическа възможност за тяхното намаляване, тъй като предвидената от законодателя комплексна санкция е абсолютно определена /арг. от чл. 27, ал. 5 ЗАНН/.

Правилно е постановено от наказващия орган отнемането на 12 контролни точки съгласно чл. 3, ал. 1 във вр. с чл. 6, ал. 1, т. 1 от Наредба ІЗ-1959/27.12.2007 г. /в тяхната редакция преди изм. през 2023 г./ след влизане в сила на наказателното постановление, което се явява закономерна последица от извършеното нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП.

За пълнота е необходимо да се отбележи, че процесното нарушение не следва да се третира като маловажно, имайки предвид рестриктивната разпоредба на чл. 189з ЗДвП, която императивно изключва приложението на институтите на чл. 28 ЗАНН и чл. 58г ЗАНН при неспазване на предписанията на посочения нормативен акт, считано от 23.12.2021 г.

Съдът констатира, че съобразно изложените фактически и правни доводи, така протеклата фаза на административнонаказателното производство по установяване на административното нарушение по чл. 174, ал. 3 ЗДвП и по налагане на административно наказание не е опорочена поради допуснати съществени процесуални нарушения, а отговорността на жалбоподателя е

ангажирана в съответствие с материалния закон.

Ето защо, съдът намира, че оспореното наказателно постановление по пункт 2 следва да бъде потвърдено изцяло като правилно и законосъобразно, а в останалата си част по пункт 1, досежно вмененото нарушение по чл. 20, ал. 2 ЗДвП – отменено, поради констатираните съществени процесуални нарушения.

Страните не претендират разноски, поради което съдът не дължи служебно произнасяне в очертаната насока.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 5 във вр. с ал. 3, т. 2 във вр. с ал. 2, т. 1 и чл. 63, ал. 9 във вр. с ал. 2, т. 5 ЗАНН, **Софийски районен съд, НО, 106 състав**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 22-4332-003394/17.03.2022 г., издадено от Гергана Владимирова Борисова – началник група при ОПП-СДВР, **В ЧАСТТА**, с която на основание чл. 179, ал. 2 ЗДвП на жалбоподателя А. В. К., ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200,00 /двеста/ лева за нарушение на чл. 20, ал. 2 ЗДвП, **като незаконосъобразно.**

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 22-4332-003394/17.03.2022 г., издадено от Гергана Владимирова Борисова – началник група при ОПП-СДВР, **В ЧАСТТА**, с която на основание чл. 174, ал. 3 ЗДвП на жалбоподателя А. В. К., ЕГН ***** са наложени кумулативно административни наказания „глоба“ в размер на 2 000,00 /две хиляди/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 /двадесет и четири/ месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП, а съгласно чл. 3, ал. 1 във вр. с чл. 6, ал. 1, т. 3 от Наредба Из-2539/17.12.2012 г. /обн. в ДВ бр. 1 от 04.01.2013 г., в сила от 04.02.2013 г., издадена от министъра на вътрешните работи/ е постановено отнемането на 12 /дванадесет/ контролни точки след влизане в сила на наказателното постановление, **като правилно и законосъобразно.**

Решението подлежи на касационно обжалване пред

**Административен съд - София град, на основанията предвидени в НПК,
и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване
на съобщението за изготвянето му.**

Съдия при Софийски районен съд: _____